

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL

Str. Dimitrie D. Gerota nr. 7-9, sector 2, București, cod poștal: 020027

Telefoane: 021.310.23.56, 021.316.31.34

Fax: 021.316.31.31

021.310.23.57, 021.316.31.33

Cod fiscal: 10464660

E-mail: ces@ces.ro

www.ces.ro

Membru fondator al Asociației Internaționale a Consiliilor Economice și Sociale și Instituțiilor Similare (AICESIS)
Membru al Uniunii Consiliilor Economice și Sociale și Instituțiilor Similare Francofone (UCESIF)

„Consiliul Economic și Social este organ consultativ al Parlamentului și al Guvernului în domeniile de specialitate stabilite prin legea sa organică de înființare, organizare și funcționare.” (Art. 141 din Constituția României revizuită)

Nr. 6953/19.11.2025

Biroul permanent al Senatului

Bp. 549, 24.11.2025

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru modificarea

Legii nr.205/2004 privind protecția animalelor

(b549/30.10.2025)

În temeiul art. 2 alin. (1) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și art. 11 lit. a) din Regulamentul de organizare și funcționare, Consiliul Economic și Social a fost sesizat cu privire la avizarea *propunerii legislative pentru modificarea Legii nr.205/2004 privind protecția animalelor (b549/30.10.2025)*.

Biroul permanent al Senatului

570, 8.12.2025

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL

În temeiul art. 5 lit. a) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în ședința din data de 19.11.2025, desfășurată online, conform prevederilor Hotărârii Plenului nr.86/17.05.2022, avizează **NEFAVORABIL** prezentul proiect de act normativ, cu următoarea **motivare**:

- dintr-o perspectivă europeană, România a legiferat în 2024 interdicția cu intrare în vigoare la 1 ianuarie 2027, alăturându-se unei majorități de state membre care au interzis sau au restrâns până la inoperabilitate fermele de blănuri. Standardul european se îndreaptă către eliminarea fermelor de blănuri, iar eventualele excepții sunt tranzitorii și marginale. A întoarce România din drum ar produce izolare normativă, ar alimenta litigii de compatibilitate și ar compromite credibilitatea angajamentelor asumate în 2024 de legislativul național;

- lucrări economice publicate în anul 2025 arată, într-o contabilitate „full cost”, că sectorul fermelor de blănuri din UE este neprofitabil de ani, cu o valoare adăugată brută negativă și cu costuri de mediu și sănătate publică care depășesc consistent contribuția economică, estimând o povară netă de sute de milioane de euro anual pentru cetățeni. În paralel, studiile metodologice asupra dimensiunii economice reale a lanțului au corectat exagerările cronice ale estimărilor de ocupare și aport fiscal propagate de lobby-ul industriei. În acest context, a invoca că există investiții pierdute sau că se contribuie la descurajarea mediului rural pentru a salva o activitate în contracție seculară nu este o politică industrială, ci un exercițiu de susținere artificială cu risc reputațional și bugetar, într-un moment în care chiar marii producători tradiționali din Europa își reconfigurează pozițiile;
- interdicția creșterii animalelor pentru blană se aliniază tendinței și standardelor europene în materie de bunăstare animală. În ultimii ani, mai multe state ale UE au interzis sau restricționat sever creșterea animalelor de blană, fie prin interdicții explicite, fie prin condiții restrictive echivalente cu o interdicție (Austria, Belgia, Franța, Italia, Croația, Estonia, Letonia, Germania etc.). Subliniem faptul că mai multe exemple expuse în expunerea de motive sunt eronate sau depășite. De exemplu, în Danemarca, majoritatea fermelor s-au închis, în Suedia toate fermele de nurci au aplicat pentru decomisionare cu sprijin public, Polonia are o perioadă de tranziție până în 2033 până la închiderea sectorului, guvernul spaniol s-a angajat să închidă fermele de nură până în anul 2030, iar din anul 2016 nu se mai pot dezvolta ferme noi, Lituania a adoptat interdicția cu intrare în vigoare de la 1 ianuarie 2027. Astfel, la nivel european se remarcă o direcție clară de interdicție și/sau phase-out, România fiind aliniată la această tendință europeană clară, susținută de considerente etice, științifice și de sănătate publică;
- articolul, a cărui abrogare se dorește, a fost introdus într-un context legislativ și social clar definit, având ca obiectiv principal combaterea cruzimii față de animale și alinierea legislației naționale la standardele europene și internaționale privind bunăstarea animalelor. Această reglementare nu a fost întâmplătoare sau conjuncturală, ci a reprezentat răspunsul legislativ firesc la o evoluție etică, economică și juridică a societății, care a început să respingă practicile bazate pe suferința animalelor în scopuri strict comerciale;
- prin instituirea interdicției privind creșterea animalelor de blană, legiuitorul a urmărit să reducă o sursă semnificativă de cruzime, recunoscută ca atare nu doar de organizațiile de protecție a animalelor, ci și de instituțiile europene și de numeroase state membre ale Uniunii Europene care au adoptat măsuri similare.

- toate procesele implicate în creșterea animalelor pentru blană, de la condițiile de viață la cele de sacrificare, sunt incompatibile cu principiile consacrate în art. 13 ale Tratatului privind Funcționarea Uniunii Europene, care recunosc animalele ca „ființe sensibile” și impun statelor membre să le asigure protecție adecvată. Aceste principii sunt consacrate și în legislația națională, iar ridicarea interdicției ar transmite un puternic semnal negativ la nivel european și internațional, în contextul în care la nivelul Uniunii Europene creșterea nureii americane a fost deja interzisă, iar o interdicție completă se află în discuție;
- din perspectivă economică, datele de la autoritățile de profil arată o scădere considerabilă a numărului de ferme de animale de blană active în România, în prezent existând doar 7 astfel de unități. Totodată, piața europeană a blănurilor naturale este în declin accentuat, fiind înlocuită de alternative sintetice, aspect confirmat de rapoartele industriei textile europene, atât din perspectiva volumului, cât și a cererii din piață;
- nurca americană (*Neovison vison*) este una dintre cele mai invazive specii în țara noastră. Nurca americană este un prădător care ucide uneori în exces față de nevoile sale și care în Europa a decimat colonii de păsări marine și a redus populații de păsări acvatice (*Fulica atra*, *Gallinula chloropus*, *Rallidae*). Aceasta are efecte negative majore asupra nureii europene (prin competiție directă). Efectele ecologice ale introducerii/ creșterii nureii americane sunt multiple, dar și impactul asupra diverselor sectoare economice poate fi semnificativ, cum ar fi fermele și crescătoriile de păstrăvi, fermele de păsări de curte, iepuri și oi etc. De asemenea, poate avea impact și asupra ecoturismului prin prădarea păsărilor care cuibăresc la sol și a păsărilor de apă;
- introducerea și comercializarea șinșilei (*Chinchilla chinchilla*) a fost interzisă deja în Australia, având în vedere potențialul caracter invaziv al speciei (ea fiind nativă în America de Sud) și efectele pe care le-ar putea produce ecosistemelor naturale. Ambele specii sunt considerate „neoBiota” în România, adică specii străine sau alogene, care au pătruns în țară cu participarea directă sau indirectă a omului și care pot trăi în stare sălbatică fără intervenția omului. Convenția privind Diversitatea Biologică (Nagoya 2010) definește de altfel o specie alogenă ca fiind „o specie, subspecie sau un taxon inferior, introdus în afara răspândirii sale naturale din trecut sau prezent, incluzând orice parte, gameți, semințe, ouă sau mijloace de răspândire a acestor specii, care pot supraviețui și se pot reproduce ulterior”. Specia exotică invazivă este definită de Uniunea Internațională a Conservării Naturii 2018 (International Union for Conservation of Nature – IUCN) ca o „specie introdusă în

locuri din afara arealului lor natural și care au un impact negativ asupra biodiversității native”. Principalele căi de introducere și transportare a speciilor invazive sunt asociate direct sau indirect cu activitățile antropice. Expansiunea rapidă a comerțului și a activităților de transport sau, în cazul de față, fermele de creștere a unor specii alogene, au sporit posibilitățile de introducere ale acestor specii. În România, există multiple cazuri în care eliberarea accidentală a unor exemplare a unor specii alohtone invazive a dus la crearea unei populații în sălbăcie, cu efecte nedorite asupra ecosistemelor naturale și speciilor native de plante și animale. Pe lângă nurca americană, alte specii problematice sunt considerate câinele enot sau viezurele cu barbă (*Nyctereutes procyonoides*), nutria (*Myocastor coypus*), țestoasa de Florida (*Trachemys scripta*), dar și altele (racul dungat, crabul chinezesc, somnul pitic negru și somnul pitic american). În ultimii ani, speciile străine invazive au devenit o problemă tot mai mare, la nivel mondial. Pe lângă intensificarea și globalizarea activităților umane de tipul schimburilor comerciale (pe cale acvatică sau terestră) și turismului, schimbările climatice favorizează și mai mult pătrunderea și dezvoltarea speciilor străine invazive în noi teritorii. Speciile indigene sunt de două ori mai vulnerabile față de speciile alogene la schimbările climatice, deci ar putea apărea modificări radicale în structura faunei și florei locale. Speciile alogene sunt mult mai competitive și agresive, manifestă un prădătorism mai accentuat, pot hibridiza cu specii native, dar și transmite boli și paraziți altor specii. Controlul speciilor invazive este important și pentru oameni, mai ales ca aceste specii pot provoca daune însemnate culturilor agricole, fermelor de animale domestice, pescăriilor etc. și pot crea probleme de sănătate oamenilor.

Președinte,
Sterică FUDULEA /

